

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

Factors Affecting Protection of Sexual Risk Behaviors Among High School
Students in Banklang Subdistrict, Wangthong District, Phitsanulok Province

Corresponding author E-mail: Pimkwan.PK.P@gmail.com

(Received: June 18, 2018; Revised: February 15, 2019;

Accepted: July 12, 2019)

พิมพ์ขวัญ เพนเทศ (Pimkwan Pented)¹

สุพัฒนา คำสอน (Supatana Chomson)²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทำนายมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตำบลบ้านกลาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนตำบลบ้านกลาง จำนวน 230 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาครอนบาค ระหว่าง .70 – .87 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตำบลบ้านกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ($\beta = .517, p < .001$) การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ ($\beta = .143, p = .009$) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ($\beta = -.118, p = .03$) และรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง ($\beta = -.112, p = .04$) สามารถร่วมกันทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 35.7

ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขควรสนับสนุนให้นักเรียนมีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยสร้างเสริมให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สนับสนุนให้ครู-อาจารย์มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด สนับสนุนมาตรการการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้นักเรียน นอกจากนี้ ผู้ปกครองควรมีการควบคุมค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนอีกด้วย

1 นิสิตหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

MPH. Student, Master of Public Health Program, Naresuan University

อีเมล: Pimkwan.PK.P@gmail.com

E-Mail : Pimkwan.PK.P@gmail.com

2 อาจารย์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Lecturer, Master of Public Health Program, Naresuan University

คำสำคัญ : การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง, พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ, วัยรุ่น

ABSTRACT

The purpose of this predictive research was to study the factors affecting protection of sexual risk behaviors among high school students in Banklang subdistrict, Wangthong district, Phitsanulok province. The subjects were 230 high school students in Banklang subdistrict. The data were collected by using questionnaires with Cronbach's Alpha Coefficient of .70 – .87. The data were analyzed for frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson Product Moment Correlation Coefficient, Eta coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results revealed that Perceived efficacy to protect sexual risk behaviors ($\beta = .517, p < .001$), teacher supervision ($\beta = .143, p = .009$), alcohol drinking behavior ($\beta = -.118, p = .03$) and financial support from parents ($\beta = -.112, p = .04$) could predict the protection of sexual risk behaviors among high school students for 35.7 %.

It is recommended that students should be encouraged the perceived efficacy to protect sexual risk behaviors by public health authorities in order to promote the protection of sexual risk behaviors. They should be closely supervised by teachers. Alcohol-control policies and strategies on students' drinking should be enforced. Besides, the parents should control the financial support for their children.

Keywords: Protection of Risk Behaviors, Sexual Risk Behaviors, Adolescent

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัยรุ่นนับเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากช่วงหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ เรียกได้ว่าช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงวิกฤตการณ์ของพัฒนาการหรือเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการดำเนินชีวิต พัฒนาการของวัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกายที่มีการเปลี่ยนแปลงของสรีระทั้งร่างกาย วัยรุ่นจะมีความคล้ายคลึงกับวัยผู้ใหญ่มากขึ้น

วัยรุ่นจะมีอารมณ์ที่แปรปรวนมากกว่าวัยอื่น ๆ และมีความคิดคคะนอง อยากรู้อยากลองและจะเริ่มมีการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลขึ้นมา ต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมและเริ่มมีความสนใจเพื่อนและเพศตรงข้ามอย่างชัดเจน (Sangburan, 2008) วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มักพบปัญหามากที่สุดวัยหนึ่ง เช่น ปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาการติดเกมส์หรือสารเสพติด ปัญหาอุบัติเหตุ เป็นต้น เนื่องจากการ

พัฒนาการด้านต่างๆ ของวัยรุ่น ยังมีข้อจำกัดและมีความแตกต่างจากผู้ใหญ่ (Boonnarakorn, 2008) วัยรุ่นมักมีความต้องการเป็นตัวของตัวเองและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมาก รวมทั้งการพัฒนาของเทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารที่มีความรวดเร็วและเข้าถึงได้ง่ายเหล่านี้จึงส่งผลทำให้วัยรุ่นถูกชักชวนหรือคล้อยตามสภาพแวดล้อมได้ง่าย (Chidnayee & Yottavee, 2018)

ปัญหาที่พบได้บ่อยอีกปัญหาในวัยรุ่นไทยปัจจุบัน คือ ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศซึ่งปัญหานี้ยังเป็นสาเหตุที่นำไปสู่ปัญหาการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การทอดทิ้งเด็กทารกจากการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ นอกจากนี้ยังพบว่ามารดาวัยรุ่นในระยะ 6 สัปดาห์หลังคลอด มีความกังวลเกี่ยวกับรูปร่างของตนเองจึงมักมีการจำกัดการบริโภคอาหารจนส่งผลให้บุตรมีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์อีกด้วย (Sangpraseart, Klayjun & Masuk Kampheangjinda, 2014)

จากสถานการณ์ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน จากการสำรวจของสำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข พบว่า แนวโน้มของปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลตั้งแต่ปีพ.ศ. 2556 - 2558 พบว่าสถานการณ์ของปัญหาดังกล่าวไม่ลดลง ซึ่งผลการสำรวจ พบว่า ในปีพ.ศ. 2556 พบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพศชายที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วร้อยละ 24.8 และในปี พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.9 นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ผลการสำรวจ ในปีพ.ศ. 2556 พบนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเพศสัมพันธ์

แล้ว ร้อยละ 17.2 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 18.2 ในปี พ.ศ. 2558 ด้านปัญหาการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย พบว่า มีอัตราเพิ่มขึ้น โดยอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น อายุ 15 - 24 ปี พบว่า มีอัตราป่วย 80.8 ต่อแสนประชากร ในปีพ.ศ. 2553 และเพิ่มขึ้นเป็น 127.08 ต่อแสนประชากร ในปีพ.ศ. 2558 นอกจากนี้ ร้อยละ 16.2 ของหญิงคลอดบุตรในปี พ.ศ.2557 พบว่าเป็นแม่วัยรุ่นที่มีอายุ 10 - 19 ปี และในจำนวนนี้พบว่าเป็นแม่วัยรุ่นอายุ 18 - 19 ปี มากถึง ร้อยละ 8.6 (Bureau of Reproductive Health, 2015) จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก โดยก่อให้เกิดปัญหาทั้งกับตัววัยรุ่นโดยตรงรวมทั้งครอบครัว และเชื่อมโยงไปถึงปัญหาของสังคมอีกด้วย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมหลายปัจจัย ได้แก่ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรม การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (Butcharoen, 2011; Chaysree, 2010; Taikanong, 2011; Unchai, 2013) ปัจจัยเหล่านี้เกิดจากภายในตัวของวัยรุ่นเองและนอกจากนี้ยังพบว่า มีปัจจัยที่เกิดจากภายนอกตัววัยรุ่น รวมถึงปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทางสังคมที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นอีกด้วย ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง การพักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน การควบคุม ดูแลของครู-อาจารย์ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง การควบคุมติดตาม

ของผู้ปกครอง และการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง (Athiwess, 2007; Bunyat, 2013; Butcharoen, 2011; Chaysree, 2010; Jamyoo, 2013; Puntang, 2014; Sangburan, 2008; Songcharoen, 2010; Taikanong, 2011; Thoma, 2017; Unchai, 2013)

จากข้อมูลเหล่านี้ทำให้พบความสัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ กับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น โดยพบว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหานี้ สามารถจำแนกตามลักษณะการเกิดได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ตามแนวคิด PRECEDE Framework ซึ่งแนวคิดนี้จะมุ่งเน้นการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อสุขภาพแบบพหุปัจจัย โดยการนำแนวคิดนี้มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์สาเหตุของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น จะทำให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างครอบคลุม เป็นขั้นตอนและนำมาซึ่งการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบต่อไป เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีทางสุขภาพกับวัยรุ่นได้ (Phetphum, 2017)

ตำบลบ้านกลาง เป็นตำบลที่มีขนาดใหญ่ และมีประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของ อ.วังทอง จ.พิษณุโลก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นพื้นที่ราบเชิงเขาสลับกับที่ราบทุ่งนา บริบททางสังคมวัฒนธรรมเป็นสังคมแบบชนบท ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร จากสถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของ ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก ในปีพ.ศ. 2558 ต.บ้านกลาง มีอัตราการคลอดโดยมารดาอายุ 15 – 19 ปี ร้อยละ 32.35 และในปีพ.ศ. 2559 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนการคลอดทั้งหมดในโรงพยาบาลวังทอง ซึ่งเป็นตำบลที่มีอัตราการคลอดโดยมารดาอายุ 15 – 19 ที่มีจำนวนมากที่สุดใน อ.วังทอง นอกจากนี้ยังพบว่า

อัตราการตั้งครรภ์ซ้ำของหญิงอายุ 15 – 19 ปี ในปี พ.ศ. 2559 ของ ต.บ้านกลาง มีมากถึงร้อยละ 33.3 ของจำนวนหญิงตั้งครรภ์ทั้งหมดอีกด้วย (Phitsanulok Provincial Public Health Office, 2017)

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ตามแนวคิด PRECEDE Framework และเพื่อให้สามารถอธิบายสาเหตุพฤติกรรมของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้จะทำให้พบปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง และนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมและเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในพื้นที่ ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก ได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม มีผล และสามารถร่วมกันทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลกได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทำนาย ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมดใน ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก จำนวนประชากรทั้งสิ้น 437 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน จำนวน 245 คน ใน ต.บ้านกลาง จำนวน 2 โรงเรียน เก็บข้อมูลในระหว่างภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

เกณฑ์คัดเข้า

นักเรียนที่มีอายุ 15 - 18 ปี และอาศัยอยู่ในพื้นที่ ต.บ้านกลาง โดยนักเรียนและผู้ปกครองยินยอมให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์คัดออก

ตั้งครุภในระหว่างดำเนินการวิจัย หรือย้ายออกจากพื้นที่วิจัยในระหว่างดำเนินการวิจัย

ขนาดกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N\sigma^2 z_{1-\frac{\alpha}{2}}^2}{d^2(N-1) + \sigma^2 z_{1-\frac{\alpha}{2}}^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร (437 คน)

d = ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า เท่ากับ .05

σ^2 = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิจัยครั้งนี้ มีค่าเท่ากับ .54 (Panharach, 2013)

จากสูตร แทนค่าได้ดังนี้

$$= \frac{(437) (0.54)^2 (1.96)^2}{(0.05)^2(437-1) + (0.54)^2(1.96)^2}$$

เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 222 คน และผู้วิจัยได้ทำการเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างอีก 10% เพื่อป้องกันข้อมูลเสียหาย ดังนั้นในการวิจัยนี้จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 245 คน

การสุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยขั้นที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Sampling โดยแบ่งนักเรียนของแต่ละโรงเรียนตามระดับชั้นเรียน และกำหนดขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างแบบ Systematic Random Sampling ตามเลขที่ประจำตัวในชั้นเรียนของนักเรียนแต่ละชั้น เพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ โดยจะสุ่มจับสลากเลขที่ของนักเรียนในแต่ละชั้นจำนวน 1 เลข เพื่อนำมาใช้เป็นเลขที่เริ่มต้นในการสุ่มและดำเนินการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นจนได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ นอกจากนี้กรณีที่นักเรียนผู้ที่ได้รับการสุ่มตัวอย่างตามชั้นตอนนี้ ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้ ผู้วิจัยจะเลือกนักเรียนในเลขที่ถัดไปทดแทน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ต.บ้านกลาง อ.วังทอง จ.พิษณุโลก ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 11 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดเลือกตอบ และเติมข้อความ จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นแบบสอบถามปลายปิด ชนิดเลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองอยู่ในระดับไม่ดี

2.34 – 3.67 คะแนน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง

3.68 – 5.00 คะแนน หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองอยู่ในระดับดี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมติดตามจากผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ 1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง การควบคุมติดตามจากผู้ปกครองอยู่ในระดับไม่ดี

2.34 – 3.67 คะแนน หมายถึง การควบคุมติดตามจากผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง

3.68 – 5.00 คะแนน หมายถึง การควบคุมติดตามจากผู้ปกครองอยู่ในระดับดี

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง จำนวน 11 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้แก่ เคย ไม่แน่ใจ ไม่เคย และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 1.67 คะแนน หมายถึง การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองอยู่ในระดับไม่ดี

1.68 – 2.33 คะแนน หมายถึง การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง

2.34 – 3.00 คะแนน หมายถึง การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองอยู่ในระดับดี

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์อยู่ในระดับไม่ดี

2.34 – 3.67 คะแนน หมายถึง การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง

3.68 – 5.00 คะแนน หมายถึง การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์อยู่ในระดับดี

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จำนวน 3 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ได้แก่ เข้าถึงง่าย เข้าถึงค่อนข้างง่าย เข้าถึงค่อนข้างยาก เข้าถึงยาก และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 1.99 คะแนน หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับยาก

2.00 – 2.99 คะแนน หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

3.00 – 4.00 คะแนน หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศอยู่ในระดับง่าย

ส่วนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 6 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ 1.00 – 1.67 คะแนน หมายถึง ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับไม่ดี

1.68 – 2.33 คะแนน หมายถึง ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง

2.34 – 3.00 คะแนน หมายถึง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับดี

ส่วนที่ 9 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มั่นใจมากที่สุด มั่นใจมาก มั่นใจปานกลาง มั่นใจน้อย มั่นใจน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับต่ำ

2.34 – 3.67 คะแนน หมายถึง การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับปานกลาง

3.68 – 5.00 คะแนน หมายถึง การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อยู่ในระดับสูง

ส่วนที่ 10 แบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน จำนวน 6 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ จริงมากที่สุด จริงมาก จริงปานกลาง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอยู่ในระดับน้อย

2.34 – 3.67 คะแนน หมายถึง กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลาง

3.68 – 5.00 คะแนน หมายถึง กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 11 แบบสอบถามการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 6 ข้อ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ปฏิบัตินานๆครั้ง ไม่เคยปฏิบัติเลย และมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

1.00 – 2.33 คะแนน หมายถึง การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับไม่ดี

2.34 – 3.67 คะแนน หมายถึง การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง

3.68 – 5.00 คะแนน หมายถึง การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับดี

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยการนำไปทดลองใช้ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน ต.หนองพระ อ.วังทอง จ.พิษณุโลก จำนวน 30 คน โดยมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามตัวแปร และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	IOC	Cronbach's Alpha Coefficient
การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง	1.00	.867
การควบคุมติดตามของผู้ปกครอง	.67 – 1.00	.788
การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง	1.00	.870
การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์	1.00	.700
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	.67 – 1.00	.870
ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.67 – 1.00	.843
การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	1.00	.903
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	1.00	.943
การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.67 – 1.00	.706

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวรแล้ว (หมายเลขโครงการ 0947/60) ผู้วิจัยจึงเข้าชี้แจงรายละเอียดการเก็บข้อมูลกับผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 2 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้เข้าพบครูฝ่ายอนามัยโรงเรียน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและสำรวจรายชื่อของนักเรียนเพื่อดำเนินการสุ่มตัวอย่างและประสานงานกับครูฝ่ายอนามัยโรงเรียนในการเข้าพบกลุ่มตัวอย่างตลอดการเก็บข้อมูล หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงเข้าพบกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองที่โรงเรียนเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการเก็บข้อมูล และชี้แจงรายละเอียดการวิจัยต่อผู้ปกครองเพื่อขอความยินยอมให้นักเรียนเข้าร่วมการวิจัย โดยการส่งหนังสือชี้แจงผ่านทางกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้อธิบายถึงสิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย ได้แก่ สิทธิในการตัดสินใจเข้าร่วมหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัยของกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครองได้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อไรก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างตลอดการวิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลการวิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น และไม่มี การนำเสนอผลการวิจัยเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บข้อมูลเมื่อได้รับแบบแสดงความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครองแล้วเท่านั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างที่ระดับชั้นและแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างทำด้วยตนเอง แล้วจึง

ส่งคืนให้กับผู้วิจัย เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับ พบว่าแบบสอบถามที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์มีทั้งสิ้น 230 ชุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 93.88

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง การควบคุมตามของผู้ปกครอง การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

(Pearson's Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการพักอาศัยกับบิดา-มารดากับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิเคราะห์ค่า Eta Coefficient

4. วิเคราะห์อำนาจการทำนายปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากเป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.30 มีอายุ 17 – 18 ปี ร้อยละ 63.90 ($\bar{X}$ = 16.77, SD = .92) ร้อยละ 43.50 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยที่ได้รับจากผู้ปกครองอยู่ในช่วงต่ำกว่า 300 บาทต่อสัปดาห์ ร้อยละ 61.70 ($\bar{X}$ = 279.97, SD = 118.03) ลักษณะการพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 50.90 สถานภาพสมรสของบิดามารดา ส่วนใหญ่ร้อยละ 69.60 มีสถานภาพสมรสแบบคู่ รองลงมาคือหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ ร้อยละ 22.20 ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ร้อยละ

55.20 รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ร้อยละ 61.30 มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน ($\bar{X}$ = 12,573.04, SD = 13,817.19) สภาพแวดล้อมในชุมชนที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีสถานบันเทิง ร้อยละ 5.70 แหล่งบริการทางเพศ ร้อยละ 0.40 และแหล่งมั่วสุมยาเสพติด ร้อยละ 10.90

2. ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยนำ ได้แก่ ทักษะติดต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยนำของกลุ่มตัวอย่าง (n=230)

ข้อมูลด้านปัจจัยนำ	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ		
ระดับไม่ดี	10	4.30
ระดับปานกลาง	111	48.30
ระดับดี	109	47.40
$\bar{X}$ = 3.65, SD= .76, Min = 1, Max = 5		
การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ		
ระดับต่ำ	20	8.70
ระดับปานกลาง	88	38.30
ระดับสูง	122	53.00
$\bar{X}$ = 3.71, SD= .93, Min = 1, Max = 5		
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
ดื่ม	77	33.50
ไม่ดื่ม	153	66.50

3. ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึง

สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเอื้อ (n = 230)

ข้อมูลด้านปัจจัยเอื้อ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ		
ระดับยาก	87	37.80
ระดับปานกลาง	88	38.30
ระดับง่าย	55	23.90
$\bar{X} = 2.16, SD = .84, Min = 1, Max = 4$		

4. ผลการวิเคราะห์ด้านปัจจัยเสริม ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง การควบคุมติดตามของผู้ปกครอง การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง การ

ควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเสริม (n = 230)

ข้อมูลด้านปัจจัยเสริม	จำนวน	ร้อยละ
การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง		
ระดับไม่ดี	8	3.50
ระดับปานกลาง	93	40.40
ระดับดี	129	56.10
$\bar{X} = 3.65, SD = .65, Min = 1, Max = 4.80$		
การควบคุมติดตามของผู้ปกครอง		
ระดับไม่ดี	24	10.40
ระดับปานกลาง	165	71.70
ระดับดี	41	17.80
$\bar{X} = 3.15, SD = .62, Min = 1.63, Max = 4.50$		
การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง		
ระดับไม่ดี	44	19.10
ระดับปานกลาง	105	45.70
ระดับดี	81	35.20
$\bar{X} = 2.11, SD = .48, Min = 1, Max = 3$		
การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์		
ระดับไม่ดี	30	13.00
ระดับปานกลาง	127	55.20
ระดับดี	73	31.70
$\bar{X} = 3.27, SD = .82, Min = 1, Max = 5$		

ตารางที่ 4 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยเสริม (n = 230)

ข้อมูลด้านปัจจัยเสริม	จำนวน	ร้อยละ
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน		
ระดับน้อย	172	74.80
ระดับปานกลาง	51	22.20
ระดับมาก	7	3.00

$\bar{X}$ = 1.88, SD = .82, Min = 1, Max = 4.33

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการป้องกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (n = 230)

การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับไม่ดี	29	12.60
ระดับปานกลาง	98	42.60
ระดับดี	103	44.80

$\bar{X}$ = 3.57, SD = .89, Min = 1.50, Max = 5

6. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่สนใจติดต่อ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง การควบคุมติดตามของผู้ปกครอง การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ดังตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, การพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา และการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย		F	p-value
	Eta			
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	-.151		5.299	.022
การพักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา	.045		.464	.496

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

ตัวแปร	การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	
	r	p-value
ทัศนคติต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.247	< .001
การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.550	< .001
การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	-.111	.092
รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง	-.184	.005
การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง	.117	.077
การควบคุมติดตามของผู้ปกครอง	.222	.001
การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครอง	.108	.102
การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์	.241	< .001
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	-.251	< .001

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน เพื่อหาปัจจัยทำนายการป้องกันพฤติกรรม

เสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของปัจจัยทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ปัจจัย	R ²	R ² change	b	β	t	p-value
การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	.303	.303	.498	.517	9.515	< .001
การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์	.327	.024	.156	.143	2.621	.009
พฤติกรรมกระตุ้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	.345	.018	-.223	-.118	-2.178	.030
รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง	.357	.012	-.001	-.112	-2.063	.040

Constant (a) = 1.523, R square = 0.357, Adjust R square = 0.346, F = 31.281, p < .001

จากการวิเคราะห์ถดถอยแบบพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยที่สามารถทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง ได้ทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ พฤติกรรมกระตุ้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 35.7 โดยสามารถสร้างสมการทำนาย ได้ดังนี้

สมการทำนายรูปแบบคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 1.523 + 0.498 (\text{การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ}) + 0.156 (\text{การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์}) - 0.223 (\text{พฤติกรรมกระตุ้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์}) - 0.001 (\text{รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง})$$

สมการทำนายรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_y = 0.517 (\text{การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ}) + 0.143 (\text{การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์}) - 0.118 (\text{พฤติกรรมกระตุ้นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์}) - 0.112 (\text{รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง})$$

สรุปผลและอภิปรายผล

ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษา พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ทักษะคดีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.65$, $SD = .76$) การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.71$, $SD = .93$) และร้อยละ 33.50 ของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการตีมีเครื่องตีที่มีแอลกอฮอล์ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.16$, $SD = .84$) และปัจจัยเสริม ได้แก่ รายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับจากผู้ปกครอง เท่ากับ 279.98 บาทต่อสัปดาห์ ($SD = 118.03$) การพักอาศัยอยู่กับบิดา-มารดาของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 50.90 การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.65$, $SD = .65$) การควบคุมติดตามของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$, $SD = .62$) การสื่อสารเรื่องเพศของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.11$, $SD = .48$) การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, $SD = .82$) และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.88$, $SD = .82$)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษา พบว่า การรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .550$, $p < .001$) และเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มากที่สุด ($R^2 \text{ change} = .303$, $p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความสามารถตนเอง (Self-Efficacy Theory) ที่กล่าวไว้ว่า บุคคลจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าจะขึ้นอยู่กับการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ อธิบายได้ว่าหากวัยรุ่นมีความเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ วัยรุ่นก็จะสามารถควบคุมหรือหลีกเลี่ยงการแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเองไปในทิศทางเดียวกัน (Phanjiraphak, 2011) สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ($r = -.53$, $P < .001$) และเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้อีกด้วย ($R^2 \text{ change} = .275$, $P < .001$) กล่าวคือ เมื่อวัยรุ่นรับรู้ว่าจะตนเองสามารถหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้มากขึ้น วัยรุ่นก็จะแสดงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยลงได้ (Butcharoen, 2011) ดังนั้นการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีการรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศของตนเองได้มากขึ้น ก็จะสามารถลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้มากขึ้นด้วย โดยสามารถส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักการหลีกเลี่ยงไม่ให้ตนเองอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และมีทักษะในการปฏิเสธเมื่อต้องอยู่ในสถานการณ์ที่หลีกเลี่ยงได้ยาก เช่น การใช้สิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การแตะต้องหรือสัมผัสในเชิงชู้สาว การอยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศและการมีเพศสัมพันธ์

การควบคุมดูแลของครู-อาจารย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .241, P < .001$) และเป็นปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ ($R^2 \text{ change} = .024, P = .009$) อธิบายได้ว่า ครู-อาจารย์ เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของวัยรุ่นต่อจากผู้ปกครอง มีบทบาทในการสั่งสอนและปรับพฤติกรรมวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ โดยการใช้กลวิธีในหลากหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบการเรียนการสอน การใช้กิจกรรมเพื่อบำบัดหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม รวมถึงการใช้บทลงโทษต่าง ๆ เพื่อให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตและเตรียมความพร้อมต่อการเป็นผู้ใหญ่ (Katumarn, 2007) ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู-อาจารย์นับว่าเป็นอีกองค์ประกอบที่สำคัญในการช่วยให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ โดยการส่งเสริมให้ครู-อาจารย์และนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดี จะช่วยทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในจากภายในตนเอง และสามารถช่วยลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในนักเรียนได้ (Tansakul, Usaho & Siribanpitak, 2017)

จากบริบทของโรงเรียนในพื้นที่ ต.บ้านกลางมีลักษณะเป็นสังคมชนบท และพบว่าทั้ง 2 โรงเรียนที่ได้ทำการศึกษา มีนักเรียนจำนวนไม่มากในแต่ละระดับชั้น ทำให้ลักษณะความสัมพันธ์ของนักเรียนและครู-อาจารย์ มีความใกล้ชิดกันมากกว่าโรงเรียนในเขตเมืองที่มีนักเรียนจำนวนมาก การดูแลและควบคุมติดตามนักเรียนของครู-อาจารย์ของโรงเรียนใน ต.บ้านกลางจึงสามารถทำได้ง่ายและนอกจากนี้การเฝ้าสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ก็สามารถทราบได้อย่างรวดเร็ว และช่วยให้ครู-อาจารย์สามารถแก้ไขพฤติกรรมเหล่านั้นได้ในทันทีอีกด้วย ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเสี่ยงต่อการตั้ง ครรภ์ของวัยรุ่นในประเทศศรีลังกา ซึ่งพบว่า การสนับสนุนของครู-อาจารย์ในการแก้ไขปัญหาในระดับต่ำ มีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมาก กว่าระดับสูง 3.47 เท่า ($OR = 3.47, 95\% \text{ CI: } 1.76 - 6.88$) (Dulitha et al., 2013) จากการศึกษานี้ทำให้เห็นว่าการส่งเสริมสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครู-อาจารย์กับนักเรียน ทั้งการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมและความเข้มงวดในการควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยวิธีการต่างๆของครู-อาจารย์ เช่น การพูดคุย สอบถาม การตักเตือน การลงโทษ รวมไปถึงการเรียนการสอนในโรงเรียนยังมีความสำคัญต่อการช่วยให้นักเรียนมีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ดีขึ้นได้

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะมีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\text{Eta} = -.151, p = .022$) และเป็นปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลางได้ (R^2 change = .018, $p = .030$) อธิบายได้ว่าการดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลต่อการควบคุมตนเองของวัยรุ่น เนื่องจากแอลกอฮอล์มีผลต่อการทำงานของระบบประสาทส่วนกลางและสั่งการของสมอง โดยเฉพาะสมองส่วนหน้าที่ทำหน้าที่ควบคุมกระบวนการคิด การใช้เหตุผล และทำให้มีอารมณ์เหวี่ยง วัยรุ่นขาดสติยั้งคิด ขาดความละเอียด เพิ่มความหุนหันพลันแล่น และความอยากรู้้อยากลองจนส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่าย เนื่องจากการบกพร่องในการควบคุมตนเองเมื่อบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Powwattana, Auemaneekul & Lagampan, 2017) สอดคล้องกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เรื่อง การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นขาดการควบคุมสติสัมปชัญญะของตนเองส่งผลทำให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ตั้งใจ เมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณมาก (Phoochaemchot, 2011) ดังนั้นการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีความตระหนักรู้เรื่องอันตรายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะช่วยให้วัยรุ่นมีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ดีขึ้นได้ รวมทั้งการเข้มงวดในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับวัยรุ่นในพื้นที่ ก็จะสามารถช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นได้อีกด้วย

รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง พบว่า รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.184$, $p = .005$) และเป็นปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต.บ้านกลาง ได้ (R^2 change = .012,

$p = .040$) ซึ่งอธิบายได้ว่า รายได้ที่วัยรุ่นได้รับจากผู้ปกครอง เป็นส่วนสำคัญในการตอบสนองต่อความต้องการของวัยรุ่น หากวัยรุ่นมีรายรับมากขึ้น จะยิ่งทำให้วัยรุ่นมีอำนาจในการซื้อสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้น อาจทำให้เพิ่มโอกาสที่จะนำไปซื้อสิ่งกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือยาเสพติดที่จะช่วยเพิ่มความเสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ (Sangburan, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง รูปแบบการเลี้ยงดูและการสื่อสารเรื่องเพศระหว่างมารดาและบุตร สวตต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นหญิงตอนต้น เขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ปัจจัยด้านรายได้ที่บุตรได้รับจากบิดามารดา เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของบุตรสาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .117$, $p = .016$) (Sangburan, 2008) ดังนั้นหากผู้ปกครองมีมาตรการในการควบคุมรายได้ที่ให้กับวัยรุ่นได้ ก็จะช่วยเพิ่มการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนดำเนินงานในพื้นที่ คือ สนับสนุนให้นักเรียนมีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการสร้างเสริมให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ มีการควบคุม ดูแลอย่างใกล้ชิด และควรสนับสนุนมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้นักเรียนในพื้นที่ให้มีความเข้มงวดมากขึ้น นอกจากนี้ ควรให้คำแนะนำกับผู้ปกครองในการควบคุมค่าใช้จ่ายสำหรับนักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) พัฒนารูปแบบการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันความผิดปกติเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ในรูปแบบของการวิจัยแบบกึ่งทดลองเพิ่มเติม โดยการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับทฤษฎีที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมภายในตัวบุคคล เพื่อส่งเสริมให้เกิดการรับรู้ความสามารถตนเองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

2) การพัฒนารูปแบบของการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างครู-อาจารย์และผู้ปกครองกับวัยรุ่น ควบคู่กับการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

References

- Athiweess, S. (2007). *Sexual risk behavior arising from using the internet by secondary school student in Chonburi educational service area official* (Master's thesis). Burapha University, Chon Buri. (in Thai)
- Boonnarakorn, S. (2008). *Enhancing health throughout the ages by holistic health*. Songkhla: Temkanpim. (in Thai)
- Bunyat, K. (2013). *Influence of parenting style, sexual communication and parental monitoring on sexual behavior among early adolescents* (Master's thesis). Burapha University, Chon Buri. (in Thai)
- Bureau of Reproductive Health, ministry of Public Health. (2015). *Reproductive health situation in adolescents 2015*. Nonthaburi: Ministry of Public Health. (in Thai)
- Butcharoen, W. (2011). *Factors related to sexual risk behaviors among secondary school students* (Master's thesis). Mahidol University, Bangkok. (in Thai)
- Chaysree, L. (2010). *Factors influencing sexual risk-taking behavior among high school students, Prachuapkhirikhan province* (Master's thesis). Mahidol University, Bangkok. (in Thai)
- Chidnayee, S. & Yottavee, W. (2018). Factors related with smoking behaviors of youth at Uttaradit. *Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit Journal*, 10(1), 83-93. (in Thai)
- Dulitha, F., Nalika, G., Upul, S., Chrisantha, W. M., De Alwis, S. R., Hemantha, S., & Chithramalee, D. S. (2013). Risk factors for teenage pregnancies in Sri Lanka: perspective of a community based study. *Health Science Journal*, 7(3), 269-284.

- Jamyoo, N. (2013). Predictors of sexual risk behavior from internet use among high school students in an Eastern Province. *Journal of education Burapha University*, 24(1), 144-157. (in Thai)
- Katumarn, P. (2017, September 15). *Adolescence development*. Retrieved from http://www.psyclin.co.th/new_page_56.htm. (in Thai)
- Panharach, S. (2013). *Familial sexual socialization and sexual risk behaviors of adolescents in the upper northeastern region* (Doctor's thesis) .Ramkhamhaeng University, Bangkok. (in Thai)
- Phanjiraphak, W. (2011). *Effects of an exercise program on health promotion among elderly women in Samutprakan province* (Master's thesis). Burapha University, Chon Buri. (in Thai)
- Phetphum, C. (2017). *Health behavior: Concept Theories and applied knowledge*. Phitsanulok: Naresuan University. (in Thai)
- Phitsanulok Provincial Public Health Office, Ministry of Public Health. (2017, September 15). *Health data system: Percentage of women younger than 20 years repeatedly pregnancy*. Retrieved from https://plk.hdc.moph.go.th/hdc/reports/report.php?source=pformatted/format1.php&cat_id=1ed90bc32310b503b7ca9b32af425ae5&id=4f7d8042fb0a064b25f29a48f6ccd23f . (in Thai)
- Phoochaemchot, P. (2011). *Development guideline to prevent sexual risk behaviors among adolescent* (Master's thesis). Khon Kaen University, Khon Kaen. (in Thai)
- Powwattana, A. & Auemaneekul, N. & Lagampan, S. (2017). *risk behaviors prevention in adolescence: concepts and management in multilevel approach*. Bangkok: Danex Intercorporation. (in Thai)
- Puntang, P. (2014). *Factors influencing intention to prevent sexual risk behaviors of female secondary school student under the department of general education, the secondary educational service area office 2 in Chonburi Province* (Master's thesis). Burapha University, Chon Buri. (in Thai)
- Sangburan, C. (2008). *Parenting styles and sexual communication between mothers and early adolescent daughters on sexual behavior among female early adolescent Bangkok Metropolis* (Master's thesis). Mahidol University, Bangkok. (in Thai)
- Sangpraseart, A. Klayjun, P. & Masuk kampheangjinda, P. (2014). The relationship between perceived self - efficacy and postpartum self – care behaviors in adolescent mothers. *Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit Journal*. 6(1), 1-11. (in Thai)

- Songcharoen, J. (2010). *Factors related to attitudes about sexual behaviors of Thai adolescents: case study Ekawit Onnuch School of Business Administration Bangkok* (Master's thesis). Kasetsart University, Bangkok. (in Thai)
- Taikanong, K. (2011). *The factors influencing the intention of sexual risk behavior among high school students* (Master's thesis). Christian University of Thailand, Bangkok. (in Thai)
- Tansakul, J. & Usaho, C. & Siribanpitak, P. (2017). Teacher development to enhance desirable characteristics of primary school students. *Journal of Education Studies*, 45(4), 1-17. (in Thai)
- Unchai, S. (2013). *Factors influencing preventive sexual relation skills among junior high school students in Thatphanom district, Nakhonphanom province* (Master's thesis). Burapha University, Chon Buri. (in Thai)